

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Zabranjena lojalnost.

Posebni dvorni vlak pripeljal je včeraj zjutraj presvetlega cesarja na slovenska tla, v ozidje starodavnega Celja. Lično mesto ob Savinji je tem povodom bogato okrašeno, po vseh ulicah vijejo se zastave, hiše ozaljšane so z zelenjem in preprogami, javni trgi odičeni so ukusno, z jedno besedo, storilo se je mnogo, storilo se je vse, da malo mestece dostojno vsprejme velike države slavnega vladarja.

Kdor pa šeta po praznično okrašenem mestu, kdor je včerajšnji dan bival v Celji, moral je mej vsem tem sijajem opaziti kričéč nedostatek, glasno disharmonijo. Ako je še tako pazno motril vsa poslopja, še tako oprezno gledal raznoliko občinstvo, ga vender ni našel znaka, da v Celji bivajo tudi Slovenci, da je mesto Celje le otočič v slovenskem jezeru. Čul je sicer naudušene in mogočne živio-klice, s katerimi so naši rojaki izražali svojo udanost in zvestobo do najvišjega gosta, a niti na jedni hiši ni vihrala slovenska zastava, niti v slovenski živelj ni bil nikjer oficijalno zastopan.

Nagibov temu žalostnemu fakti ni iskati morda

v mlačnosti Celjskih Slovencev, ki so že premnogokrat sijajno pokazali, da poznajo svojo sicer težavno ulogo in da jo izvajajo z železno doslednostjo in vstrajnostjo. Nagibi tiče drugej. Prepovedalo se je v obče, da se slovenske zastave sploh ne smejo razobešati, vrhu tega so pa gospodje Neckermann in drugovi Celjske Slovence kar „en block“ potisnili na stran, da se pri vsprejemu in pri slavnostih nikjer neso mogli udeleževati „in corpore“. —

In baš to nekvalifikovano ravnanje sili nam danes pero v roke, da javno izrečemo svoj gnev, ob jednom pa tudi odločen svoj protest, da se Slovencev lojalnosti skušajo postaviti ovire, da se dela osnovana razlika mej Nemci in Slovenci in da se poslednje, ker so v Celji še v manjini, skuša kar izbrisati, kakor da bi jih ne bilo.

Od dr. Neckermanna in tovarišev kaj drugega skoro pričakovati ni bilo. Saj so že tolikrat pokazali svojo strast in zagrizenost proti Slovincem in si stekli tudi že toliko blamaž, da so že v tem oziru vrstniki s smešno-slavnimi Lamberžani. Osobito dr. Neckermann, ki je nekdanj na svojih prsih nosil slovensko trobojnico, ne zamudi nobene prilike, da bi z brezozirnim in neosnovanim svojim postopanjem ne izbrisal nekdanjega „madeža“, to tembolj, ker mu je njegova taktika, da je svojega političkega konja presedlal, donesla in mu še donaša vse pogoje za gmotni obstanek.

Dočim od rečene gospode in bilo kaj drugega pričakovati, smelo bi se pa vsekakor zahtevati, da je političsko oblastvo imelo v tem oziru oprezno oko. Ker je dognana stvar, da političsko oblastvo postopa z izredno objektivnostjo, si stvari ne moremo tolmačiti drugače, nego da o vsem tem ničesar vedelo ni. Sicer bi bilo izvestno vrglo svoj „veto“ vmes, ko so se izključevala slovenska, zakonito priznana in potrjena društva, ko se je od slavnostij odrinila vsa slovenska manjina prebivalstva Celjskega. Storilo bi to bilo tem gotoveje, ker je Slovencev lojalnost vzvišena nad vsaki dvom, ker je znano, da presvetli cesar sam ljubi Slovence in je v enakem slučaju 1882. l. na Primorskem z očetovsko skrbljivostjo sam uprašal: „Ali ni tu Slovencev?“ Viteški naš vladar ima srce svoje odprto vsem svojim narodom, vsem je z jednako

očetovsko dobrohotnostjo naklonjen, zato je skrajna predrznost, ako kdo postopa tako, kakor gospod Neckermann.

Po našem mnenji pri tacihi prilikah ni smeti delati nikakešnih izjem. Vse mora biti jednega duha, drug mora pred drugim tekmovali, da je vsprejem kolikor možno krasen, sijajen, a da je luč in senca jednako razdeljena, da torej tudi manjšini ni zaprta pot pred milega cesarja obličje. Kdor nasprotno deluje, podpisal si je sam spričevalo, da mu ni na srci lojalnost, ampak le strankarski šovinizem in to velja v polni meri baš o gospodu Neckermannu, ki je v tem slučaju hotel kazati nemške Potemkinove vasi.

Akoravno so se Slovenci tem načinom potiskali na stran in se jim je onemogočilo, udeleževati se korporativno in svoji lojalnosti dati pravega oficijalnega izraza, se vender ne bojimo, da bi studna ta Neckermannova taktika sploh mogla vreči kako senco na nas Slovence in na našo lojalnost. Celje je preneznaten „pion“ na državni šahovni deski in če včeraj Slovenci v Celji neso bili vredni oficijalnega zastopa, bode najvišji vojskovodja danes in jutri pri vajah videl pred seboj na tisoče hrabrih slovenskih sinov in si mislil, da mora navzlic Neckermannovi spletki biti še vender nekoliko Slovencev na svetu, ker je toliko slovenskih vojakov pri vajah.

Pri vsem tem pa polagamo našim državnim poslancem to zadevo prav toplo na srce. To je prav hvaležna snov za krepko interpelacijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. avgusta.

Pomnoženje vojne sile avstrijske.

Veliko pozornost vzbudila je baš na svetlo prišla, bržkone inspirirana brošura, katera predlaga pomnoženje naše vojne sile v vseh vojskinih oddelkih. Večji znesek bil bi po tem predlogu 16 do 18 milijonov na redne izdatke, ki bi se pa polagoma povečali, zato bi se pa izredni stroški zmanjšali. Splošno se sodi, da je ta brošura inspirirana po vojnem ministru, ki bi po njej rad pripravil javno mnenje na svoje zahteve, katere misli staviti

LISTEK.

Sodček.

(Francoski spisal Guy de Maupassant, poslovenil N. R.)

(Konec.)

Ko je Šikó zopet prišel po odgovor, pustila se je dolgo prositi. Rekla je, da neče. Pri tem pa je bila vedno v strahu, da 250 frankov na mesec ne bode dovolil. Ko pa le ni nehal siliti vánjo, povedala je svojo zahtevo.

On je osupel in odklonil. Da bi ga pridobila, začela je govoriti, kako dolgo bi utegnila še živeti. „Jaz imam vender k večjemu še kacic pet do šest let pred seboj. Sedaj sem v triinsedemdesetem in nesem več trdna. Zadnjič sem že mislila, da je po meni. Zdelo se mi je, kaker da se je ves drob iz mene pobral. Morali so me nesti v postelj.“

Toda Šikó se ni dal ujeti. „Pojdite, pojdite, stara zvižaja, vi ste trdni, kakor naš zvonik. Vi boste gotovo sto let stari in pojdete še lahko za mojim pogrebom. Verujte mi.“

Ves dan sta se pogajala. Ker starka ni odjenjala, dovolil je naposled Prosper 250 frankov na

mesec. Pismo podpisala sta drugo jutro in mati Marjeta dobila je petdeset frankov na račun.

Pretekla so tri leta.

Vrli starki godilo se je dobro. Niti za jeden dan se ni postarala in Šikó je bil že ves obupan. Zdelo se mu je, da plačuje že petdeset let, da je osleparjen, uničen, da je že na nič. Včasih obiskoval je starko, kakor se v juliji hodi na polje gledat, je li žito že godno za žetev. Vsprejemala ga je s škodoželjnimi pogledi — kakor da si čestita na dobri kupčiji z njim. Hitro je vselej stopil v voz in mrmral: „Ali imaš dušo privezano, kost stara?“

Ni si vedel pomoči. Najrajše bi je bil zadavil, kadar jo je ugledal. Sovražil jo je z divjo togoto, z jezo opeharjenega kmeta.

Začel je misliti, kako in kaj.

Neciga dne prišel je zopet in si veselo mencial roke, kakor takrat, ko jej je prvokrat bil ponudil kupčijo.

Ko je nekoliko minut govoril o tem in onem, rekel jej je:

„Povejte mi, mamka, zakaj vas ni nikdar k meni na obed, kadar ste v Egrevilji? Govori se o tem. Ljudje pravijo, da je najino prijateljstvo pri kraji in to me žali. Pri meni vam ne treba ničesar

plačati, saj veste, da se za obed ne tresem. Dajte se videti, kadar se vam ljubi, veselilo me bode.“

Mati Marjeta si tega ni dala dvakrat reči in ko jo je tretji dan njen hlapec na njenem vozu peljal v semenj, postavila je prav po domače konjička v prijatelja Šikóta hlev in se tudi zglasila za obljubljeni obed.

Gospodar se je kar svetil veselja. Ravnal je z njo, kot s kakšno damo in jo gostil s piškami, klobasami, in drugimi dobrimi jedili; a ona ni jedla skoro nič. Zmerna izza mladih let, živela je vedno le ob juhi in kruhu s surovim maslom.

Šikó ponujal je in ponujal. Tudi pila ni, odklonila tudi kavo. On uprašal:

„No, pa malo žganja boste pa vender vzeli?“

„To pa, — pri tem pa ne rečem, da ne.“

In on zaklical je na ves glas po sobi:

„Rozalija, prinesi finega, — posebno finega, najfinejšega!“

Dekla prišla je z veliko steklenico, okrašeno s papirnato vinsko trto. Natočil je dve čašici.

Poskusite, mamka, ta je izvrsten.“

In starka pila je prav polagoma, v malo požirkih, da bi prav dolgo uživala slast. Izpraznivši čašico, polizala je še zadnjo kapljico, češ:

morda že v kratkem. Morda bomo imeli še priliko pečati se s tem važnim in globoko v žepe davkoplačevalcev sezajočim predmetom.

Zedinjenje Dalmacije s Hrvatsko.

Nemškimi listom pridružili se bodo kmalu madjarski in počeli pisati o panslavističnih agitacijah v Zagrebu pri razstavi. Tem patronom je vsaka izjava slovanstva koj panslavizem, kateremu je seveda treba stopiti nasproti. Vladni madjarski organ „Nemzet“ pravi „da v taki obliki, kakor žele Starčevićanci ali pa privrženci Strossmayerjevi zedinjenje Dalmacije s Hrvatsko, naj si Hrvatje kar izbijejo iz glave. Proti takemu zedinjenju je odločno „Nemzet“, ker Ogerska ne mara Hrvatov še jedenkrat podajati belega lista, da nanj napišejo kako novo državno pravno. Madjari bi seveda radi celo stvar tako uredili, da bodo glavni dobiček imeli sami.

Ogerski židje in nedeljski mir.

Staroverski židje na Ogerskem skušajo se opirati novim odredbam zaradi nedeljskega počitka. Te dni bil je v Budimpešti deželni shod staroverskih židovskih trgovcev. Vse staroverske občine židovske na Ogerskem so bile zastopane. Sklenila se je resolucija, v kateri se poudarja, da je zakon o nedeljskem počitku v svoji sedanjí obliki za trgovce in obrtnike, posebno pa za izraelite, jako škodljiv, ker poslednji morajo zdaj praznovati dva praznika. Prosijo za spremembo, tako, da bi se začel nedeljski počitek ob 1. uri popoldne v občinah z manj nego 20.000 prebivalcev, pa ob 5. uri popoldne. Prodajalci živil, speceristi, mokaarji in branjevci naj bi bili glede prodaje oproščeni nedeljskega miru, isto tako židovski tvorničarji in lastniki delavnic, če se izkaže, da delajo za skladišča in da so praznovali sabat. Shod sklenil je poslati deputacijo do ministra, bode pa težko kaj dosegel.

Mejni konflikt mej Srbijo in Avstrijo.

Kakor je pokazala preiskava, je bila naplavljena zemlja, na kateri so jetniki iz Bele Cerkve rezali vrbove veje, po zemljiški knjigi srbska zemlja, katero Ogerska ni nikdar zahtevala kot svojo. Srbska vlada je torej prosila avstro-ogerski kabinet, naj na lici mesta priredi preiskavo, kaznuje krivce in povrne škodo.

Bosenski batalijoni in Rusija.

Kako je zdaj dognano, ne bode ruska vlada protestovala zaradi udeležbe bosenskih batalijonov pri vojaških vajah. Rusko časopisje se izraža v tem zmislu in pravi „Novoje Vremja“, da bi Rusija pač lahko protestovala zaradi bosenskih čet, da pa tega ne bode storila.

Vnanje države.

Francija in Rusija.

Minister vnanjih zadev, Ribot, povrnil se je nenadoma iz Švice v Pariz. Tudi Freycinet je došel že nazaj. Da sta se vrnila ta dva ministra ob enem z admiralom Gervaisom in ruskim poslanikom Mohrenheimom, vzbudilo je občno pozornost. Rusko brodogojstvo pod poveljništvom admiralov Korsakova pride 15. septembra v Cherbourg, da povrne Kronstadtski poset. Gotovo bode francosko občinstvo vsprejelo ruske goste istotako, kakor rusko francoske in bodo nemški listi imeli zopet dovolj prilike s slabimi doviti pi hladiti svojo jezo, ko vidijo, da si pomagati ne morejo.

Potovanje carice v Pariz.

Nameravano potovanje ruske carice v Pariz, na katerem jo bode bržkone spremljeval tudi carjevič, zmatra se v Berlinu kot dogodek velike važnosti in vzbujalo sezaj. Dozdaj sicer vest še ni oficijelno potrjena, vendar pa se veruje v dvornih krogih. Na vsak način je očitno, da hoče Rusija s tem činom vnovič potrditi, da ima jednake inte-

rese s Francosko. Gotovo bode ruska carica sijajno vsprejeta v Parizu, kar se nemški cesarici, ko je sicer inkognito bivala v francoski prestolnici, ni prigodilo, akopram se je morda na tihem nadejala boljega vsprejema, nego je bil v istini.

Rusko posojilo.

Kakor poroča francoski list „Gaulois“, se bodo zopet pričela v drugi polovici septembra meseca pogajanja zaradi ruskega posojila v Parizu, ki so se pretrgala spomladi. Od druge strani se pa preklicuje ta vest. Počakati treba torej, kaj bode res.

Italijanske finance.

Oficijozno se priznava iz Rima na članek „Timesa“ o italijanskih financah, da se ravnotežje ne da doseči s samimi prihranitvami, da je torej položaj jako težaven a ne neozdravljiv in da se mora najti pomoč.

Nemci na Francoskem.

Nemci v Parizu so zopet dali povod pritožbam, ker je v Tuillerieskem vrtu neki Nemec se izrazil proti Rusiji in klical „A bas la Russie“, za kar bi ga pa navzočna množica bila skoro lynchovala. Nekateri nemški listi sicer trdijo, da je bil to neki francoski socialista, ki je klical na klic „Živio car“ „Živeli narodi, doli s trinoštvom“. Sploh predsednik Nemcem rusomanija, kakor imenujejo vedno bolj in bolj pojavljajočo se simpatijo francoskega naroda za Ruse. A vse je zastoj. „ruska bolezen“ se razširja vedno bolj po vsem Francoskem in vsi nemški doktorji ne ozdravijo je več.

Ustanek v Chile.

Po zadnjih poročilih iz Chilenskega bojišča bi bila zmagala popolnoma vojska predsednika Balmacede uporno kongresovsko vojsko. Vendar je treba vsa ta poročila vzeti na znanje z neko gotovo opreznostjo, ker se je baš v tem boji že nekaterekrat pokazalo, da so poročila z obeh strani bila jednostranska in ne posebno zanesljiva. Verojetna pa je zmaga vladinih čet, ker so se nahajale v dobrih in močnih postojankah, upornikom pa ni bilo lahko umakniti se. Tudi se trdi, da je bil predsednik dobro poučen in je združil v pravem času vse svoje sile za odločilen udarec.

Dopisi.

S Ptuja 30. avgusta. (Raznoterosti.)

Neljubo nas je sredi meseca junija presenetila vest, ki so jo objavili različni časniki, da tukaj občečislani gospod dr. Franc Jurtela namerava tekom treh mesecev zapustiti naše mesto in otvoriti svojo odvetniško pisarno v Šmariji pri Jelšah. Nagibi, ki so napotili vrliga narodnjaka k temu koraku, nam niso znani, a zabeležiti in konstatovati moramo, da zgubijo Ptujski Slovenci svojega voditelja in da bode težko dobiti mu naslednika. Gospod dr. Jurtela je, kakor narodnjakom znano, deželni poslanec, deželnega glavarja namestnik, načelnik tukajšnjega okrajnega zastopa in član ravnateljstva hranilnega in posojilnega društva na Ptuiju.

Ne bomo podrobneje razmotrivali neprecenljivih zaslug, ki si jih je pridobil navedeni gospod kot večleten predsednik tukajšnje čitalnice, kot načelnik okrajnega zastopa in kot deželni poslanec. Ko bi hoteli vse zasluge natanko navajati, napisali bi cele knjige, katere bi proslavljale delovanje tega narodnjaka, konstatujemo samo toliko, da bode ostal gospod dr. Jurtela v ptujskem okraju v večnem spominu. Kot večleten predsednik čitalnice storil in daroval je mnogo za nje prosoje in razvoj, istotako kot načelnik okrajnega zastopa in zaradi nje-

govih zaslug bil je jako priljubljen in čislán pri vseh, ki so ga poznali. Kot odvetnik bil je blaga duša in usmiljenega srca in je čestokrat rajši sam trpel škodo, kakor da bi bil ubogemu kmetu radi borih dolžnih par goldinarjev napravil stroškov. On kot domačin poznal je dobro razmere tukajšnjih okolčanov in oziraje se na bedo nekaterih tukajšnjih vasi, skušal je vedno z dobrimi sveti stvar mirnim potom poravnati in tako kmete obvarovati neznosnih stroškov. Bil je, kratko rečeno, najboljši odvetnik, kar jih je kdaj Ptujsko mesto imelo in postavljamo ga nekaterim tukajšnjim odvetnikom v izgled.

Ljudstvo namreč ni povsod jednako premožno v tukajšnji okolici, nekatere vasi so bolj premožne druge zopet bolj revne in posebno v „Halozah“ vlada največa beda, ki si jo je mogoče misliti, kmet zanaša se v teh jedino vinogradnih krajih na branje, a toča pride in vse uniči. V takih slučajih je pač pomilovanja vreden posestnik, ki nima denarjev, da bi sebe in svoje preživel, tem manje svoje plačilne dolžnosti spolnil in pri takih okoliščinah je gospod dr. Jurtela vselej postopal usmiljeno in ljudem ni delal nepotrebnih stroškov. Nikdar ni bilo slišati, da bi se bila kaka oseba kedaj pritožila zaradi stroškov in vsi prebivalci našega okraja so ga vedno čislali in hvalili.

Z neumorno ustrajnostjo deloval je vedno v prosoje slovenskega naroda in pridobil si je v vseh tukajšnjih in višjih krogih občno spoštovanje. Ptujski Slovenci in prebivalci našega okraja žalujejo, da zgube tako uzornega gospoda in čestitajo Šmaričanom, da pridobe vrliga narodnjaka, katerega naj Bog ohrani še mnogaja leta narodu in domovini v korist.

Iz Št. Jakoba ob Savi dne 26. avgusta. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo popoldne povabil je g. Štefan Lemut, mlinar, posestnik, predsednik bralnega društva itd. v Beričevem, svoje sorodnike, sosede in prijatelje iz Beričevega, Dola, Ihana, Št. Jakoba ob Savi in Ljubljane na svoj dom, da tu praznujejo z njim in njegovo soprogo dvajsetletnica njunega zakona. Navzlic slabemu vremenu odzvali so se povabljeni v polnem številu, ker vsakdo spoštuje našega priljubljenega Štefana.

Že od daleč si zagledal dolgo narodno zastavo, katera je vihrala raz streho prijaznega doma Štefanovega, ter oznanjevala, da tu prebiva narodnjak. Ko smo si ogledali lepa poslopja in mlin, kateri je letos popolnoma prenovljen, sedli smo na uljudni poziv hišnega gospodarja k kupici izvrstnega piva, prijateljski se razgovarjajoč. Gosp. F. P. iz Dola pa nam je v dolgem, jedrnatem govoru popisoval življenje današnjega slavljence in njegove soproge. Kazal nam je g. Štefana Lemuta kot vernega kristijana, razumnega mlinarja in gospodarja ter vrliga narodnjaka. Ustanovil je pred nekaj leti v Dolu prekristno bralno društvo. Bil je vedno predsednik in izdaten podpiratelj tega društva, akoravno ni bil nekaj let v tem kraju. Ker je za bralno društvo mnogo storil, izvolil ga je odbor svojim častnim članom, ter mu podelil diplom. Le žal, da tukajšnje ljudstvo premalo podpira to koristno društvo. K sklepu svojega izvrstnega govora je g. F. P. izrazil željo, da bi današnja slavljence ne učkale samo sreberno, temveč tudi zlato poroko. Ko smo se naužili tudi okusno pripravljenih jedil, pričeli smo popevati zdravice in narodne pesmi. G. Št. L. ogovoril je slednjič vsacega izmej navzočih in se ginjen zahvalil vsem skupaj za prijazni obisk. Še le pozno v noč smo se razšli, želeč Štefanu in njegovi soprogi Manici: „Na mnogaja leta!“

Še nekaj. V Dolu se snuje za tukajšnji kraj zelo potrebno društvo. Največjo zaslugo ima pri tem Dolski graščak g. Josip Fran Palme, kateri je v ta namen žrtvoval 200 gld., ter tako ustanovitelj gasilnega društva postal. Bog živi vrliga rodoljuba! Ako še omenim, da so v začasni odbor naslednji gospodje izvoljeni: Lemut, Palme, Kreč, Pevec; je razvidno, da je stvar v dobrih rokah.

R. Z.

Domače stvari.

— (Iz Škofjeloke) se nam piše, da so za včerajšnji shod „Katoliško-političnega društva“ vabila pošiljali samo onim, ki so Globočnika volili. Shod bil je zelo slabo obiskan, domačinov bilo je k večjemu 40, mej njimi večji del primoranih. Največ je bilo „gospodov in lemenatarjev“. Od tukajšnjega razumnštva ni bilo nikogar. Udeležil pa se

„Da, to je izvrstno!“

Ni še izgovorila in Šikó natočil je že drugo čašico. Hotela je zahvaliti se, a bilo je že prepozno. Počasi jo je posrkala, počasi, kakor prvo.

Ko jej je hotel natočiti tretjo, branila se je. On pa je rekel:

„Glejte, to ni družega kot čisto mleko. Jaz popijem deset — dvanajst teh malih čašič, brez težav. To vam teče po grlu, kakor sladkor. Človek misli, da se vse že na jeziku izgubi. Za zdravje ni nič boljšega.“

Ker jej je pijača zelo ugajala, udala se je, a čašico izpila je le na pol. In Šikó v svoji radodarnosti jej reče:

„Veste, ker vam žganje ugaja, poklonim vam ga poln sodček v dokaz, da sva še vedno dobra prijatelja.“

Starka se ni branila in se odpeljala precej dobre volje domov.

Drugo jutro bil je Šikó že pri stari Marjeti. Z voza potegnil je mal, z železnimi obroči okovan sodček in dal jej pokusiti. Bilo je isto fino žganje, kakor včeraj.

Ko sta popila vsak po tri čašice, ustal je Šikó. „Sicer pa, kadar bode ta pri kraji, dobite novega.“

Ne bojte se! Jaz nesem skop. Čem prej se popije, tem boljše.“ Potem se je odpeljal.

Čez stiri dni prišel je zopet. Pred svojimi vrati rezala je starka kruh v juho. Približal se jej je, voščil „Dober dan!“ in jej govoril prav blizu v obraz, da bi duhal njeno sapo. Začutil je duh žganja in obraz se mu je zasvetil.

„No, kako bi bilo z jedno čašico?“ uprašal je on. In trčila sta dvakrat, trikrat.

Kmalu se je govorilo mej sosedi, da se je mati Marjeta žganju udala.

Zdaj našli so jo ležečo v kuhinji, zdaj na dvorišču, zdaj na cesti. Nesli so jo v hišo nazaj, trdo kot mrlič.

Šikó ni več prihajal k njej. In če se mu je pripovedovalo o starki, mrmral je z žalostnim obrazom: „To je hudo v njenih letih, navaditi se kaj tacega. Če je človek tako star, je ni pomoči več. Le pazite, stvar ne bode dobro končala.“

In res ni končala dobro. Stara Marjeta umrla je prihodnjo zimo o božiči. Pijana obležala je bila v snegu.

Šikó dobil je njeno posestvo in mnogokrat dejal: „Škoda vrle starke! Da ni pila, živela bi bila lahko še deset let.“

je shoda deželni glavar Detela in tako zopet pokazal, da z dostojanstvom ne pride tudi takt.

— (Imenovanje.) Gosp. Anton Milavec, kancelist pri okrožnem sodišči v Novem mestu, imenovan je zemljiškim knjigovodjo v Kočevju.

— (Otvoritev deželne učiteljske konferencije) bode jutri ob 10. uri dopoldne v redutni dvorani, ne v mestni.

— (Vozni listki za posebni vlak v Zagreb.) Opozarjamo občinstvo tem potom glede nakupovanje voznih listkov, da naj se takoj obrne na odbor „Sokola“ tukaj ali na Pavlinovo potovalno pisarno v Ljubljani, z opazko, koliko listkov in kakšne vrste želi. Nespečani listki se vzamejo nazaj. Vozni in slavnostni program pošlje se na željo vsakemu zastoj.

— (Klub biciklistah „Hrvatskoga Sokola“) prireja na čast slovenskim Sokolšem in članom in gostom „hrvatskoga pjevačkoga saveza“ v ponedeljek dne 7. septembra na svojem drkališču v Zagrebu javno vajo (akademijo). Začetek točno ob 4. uri, konec okoli polu 7. ure popoldne. Program: Uvoz. Vožnja čez ovire. Redna vožnja na nizkih strojih. Umetna vožnja. Redna vožnja na visocih strojih. Umetna vožnja s telovadbo. Dirka: Handicap visocih in nizkih strojih, 3000 metrov.

— (Iz pisarnice Dramatičnega društva.) Oglas, ki ga je izdalo Dram. društvo z vabilom v dramatično šolo, imel je povoljen uspeh. Oglasilo se je namreč do zdaj 34 dam in gospodov, kar je najboljši dokaz o zanimanju za slovensko gledališče. Oglasilo se je tudi dovoljno število pevk, tako da bode imelo slovensko gledališče le p ženski zbor pri operah, operetah in pri igrab s petjem. Dramatično društvo osnovalo si je poleg tega krepak moški zbor iz najboljših pevcev društva „Slavec“. Na tak način preskrbelo se je torej Slovensko gledališče s prepotrebnimi stalnimi zbori.

— (Dramatična šola) bode se pričela v sredo dne 2. septembra t. l. v sobi Dramatičnega društva v čitalničnih prostorih. Začetek ob 1/8 uri zvečer.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) ima letos svoj občni zbor dne 4. septembra. Ob 8. uri je sv. maša pri sv. Jakobu, ob 10. uri začne se zborovanje na Starem trgu št. 13, v I. nadstropji, (a ne kakor sicer ob 9. uri in tudi ne v mestni dvorani.) Na dnevnem redu je razgovor o udih, ki že nad 30 let uplačujejo. Tacih je 29. — Društvo imelo je od 1. septembra 1890 do 1. septembra 1891. l. 3530 gld. 78 kr. prihodkov, 3.117 gld. 23 kr. izdatkov. Vdovam in sirotam se je iplačalo 1.599 gld. 29 kr. Društveno imetje se je zopet pomnožilo in iznaša v gotovini 4.549 gld. 8 kr., v obligacijah 45.750 gld., vkupe torej 50.299 gld. 8 kr.

— (Okrajne bolniške blagajnice odbor) izročil je pregledovanje in preiskavo vseh knjig veščaku, dež. računskemu svetniku Hofmanu, kateri je težavno delo že skoro popolnoma dogotovil in se bode računsko poročilo g. veščaka v par dneh že izročilo preiskovalnemu sodniku. Poneverjena vsota je mnogo višja nego se je iz prva mislilo. Primankljaj iznaša nad 1800 gold., dasi se mnogo točk ne da dognati ker so dotičniki deloma pomrli, deloma odšli, da se ne ve kam.

— (Poročil) se bode jutri gospod Anton Kaspert, profesor na gimnaziji Ljubljanski, z gospodično Marijo Henrijeto Pazelt, hčerjo bivšega višjega intendanta.

— (Včerajšnja nedelja) bila je znamenita v tem, da mesto že dolgo ni bilo tako prazno, kakor včeraj. Z gorenjsko in kamniško železnico odpeljalo se je okoli 5000 oseb, v Celje pa je odšlo do 500 Ljubljancev. Vrh tega bila je Šiška vsa polna meščanov, ker so včeraj ondu praznovali „Komarjevo nedeljo“.

— (Iz Kranja) se nam poroča: Večkrat smo že imeli priliko opazovati nestrpnost našega preč. gosp. dekana Antona Mežnarca, osobito pri pogrebi. No, včeraj, t. j. 28. t. m., se je zopet izkazal. Zadnji želji tu na letovišču pri svoji sestri umrle mlade tujke — da bi jej namreč svetile ob krsti belooblečene deklice — protivil in upiral se je na vse kriplje, da si bi ga to niti brigati ne imelo. Torej belooblečenih deklic ni pripustil in jih ni. Ker pa, hvala Bogu! g. dekan še ni zadoja inštanca, kakor bi rad to bil, svetile so vendar belooblečene deklice ob krsti in to v kljub dekanovemu „sic volo, sic jubeo“, in to „brez zadržka“ na knezoškofovo brzojavno dovoljenje. Da bi poznal

naš preč. g. dekan malo več takta in dobrodušnosti, ne bi si bil nakopal s tem svojim nestrpnim obnašanjem zopet nove blamaže. Nadgrobnic ne mara, belooblečenim deklicam se upira, konečno morda še svojih dražih ne bomo smeli k večnemu počitku spremljati! O 4000!

— (V Teharjih pri Celji) imajo sedaj povodom velikih vojaških vaj imenitne goste. Stanujejo namreč ondu trije nadvojvode: Nadvojvoda Albrecht v vili grofa Dzieduszyckega, nadvojvoda Rainer v gradu Englovem, nadvojvoda Viljem pa v Pečnjakovi vili. V šolskem poslopju stanuje vojni minister ekselencja Bauer, v Bežigradu pa korni poveljnik princ Virtemberški. Kakor se nam od ondot piše, bile so velike priprave za dostojen vsprejem raznih dostojanstvenikov. Včeraj prizgalo se je na griči pri cerkvi sv. Aue več kresov in umetalen ogenj. S tem so naši rojaki pokazali udanost in naidušenje do presvetlega cesarja, kar se Celjskim Slovincem na vsak način skuša zabraniti. Danes, ko se vrše manevri v okolici Teharski, bodo vse hiše z zastavami (slovenske seveda so prepovedane) okrašene.

— (Zaprlo) je mestno redarstvo pretekli petek do petdeset postopačev, ki so po Ljubljani prosjačili. V soboto so one, ki niso v Ljubljano pristojni, po odgonu odpravili, drugi pa so bili pri okrajnem deleg. sodišči zaradi vlačuganja kaznovani.

— (Nesreča.) V nedeljo dne 30. t. m. je bilo žegnanje pri podružnici na Beli, župnije Predvorske. Po stari navadi so fantje streljali s topiči. Jeden fantov, Ivan Rechberger, je šel z gorečo smodko tam, kjer so imeli shranjen smodnik, da bi zopet polnil topiče; ogorek od smodke mu pade v smodnik, kateri se je takoj užgal in omenjenega ter še dva blizu stoječa fanta jako hudo poškodoval. Za dva je malo upanja, da bi ozdravila, tretji je malo manj ožgan. Bi li ne bilo potrebno pri takih stvareh malo več previdnosti? Najbolje bi pa bilo, ako bi se streljanje prepovedalo, ker se zgodi toliko nesreč. O žegnanji so fantje večinoma nekoliko vinjeni in potem premalo previdni.

— (Podraženje kruha v Trstu.) Pekovska zadruga v Trstu je sklenila podražiti ceno kruha od 12 oziroma 14 kr. na 16 kr. za kilogram. To je vzbudilo veliko nevoljo mej občinstvom, ker se je življenje v Trstu že itak dovolj podražilo. Dva peka pa sta se izjavila, da bodeda ostala pri dosedanjih cenah. Jeden misli celo odpreti filijalke v raznih delih mesta.

— (Izpred porotnega sodišča.) Na obtožni klopi sedi 44 let stara šivilja Marija Hinterschweiger, hči bivšega čevljarkega mojstra, rojena v Ljubljani. Zatožena hodi že od rojstva po berglah, ker ima samo kose nog. Zatožena je ne-oženjena, a porodila je že šestero otrok, katerih pa samo jeden dečko živi. Kaznovana je bila zatožena že večkrat zaradi hudodelstva goljufije, zadnjo kazen je prestala l. 1888 v Begunjah na Gorenjskem. Prišla je potem v Ljubljano in spravila najprvo svojega sina, kateri je čevljar, v službo k čevljarškemu mojstru Marku Španu, kjer je dobila tudi zase stanovanje. Kmalu začela je lagati Španovi ženi, da je v kaznilnici v Begunjah stregla v boleznui neki sozaprta iz Gorice, katera ji je volila veliko posestvo, izročila pred smrtjo srečko, na katero je zadelo mnogo tisočakov. Potem da ima strijca na Koroškem, kateri ji je zapustil več nego 9000 goldinarjev. Cecilija Špan izdajala je Mariji Hinterschweiger polagoma ves svoj prihranjeni denar, potem vzdignila v kranjski hranilnici Marka Špana naloženi denar, več stotakov. Zatožena spravila je tudi sestro Cecilije Španove ob 12 gld., vse vkupe torej izsleparila nad 900 gld. Zmotila je Marka Špana tako, da je poklical svojega brata Franca Špana iz Zagorja na Štajerskem, češ, da ga bode imenovala za oskrbnika na svojem posestvu (pri Gorici). Fran Špan čakal je na to službo dva meseca in pobajal po Ljubljani. Tla pri Španovih pa so postala za zatoženo zdaj že prevroča, kajti Španovi terjali so zmirom nujneje svoj denar. Zatorej jo je Hinterschweiger popihala v Mengiš, ker se je nastanila pri neki rodovini Prelovšek. Meseca decembra 1890. l. prišla je Marija Hinterschweiger k zlatarju Josip Sparovitzu v Ljubljano in mu pripovedovala, da za odlično gospodično v Mengiš veze kar treba za balo in da bode ta nevesta potrebovala tudi nekaj zlatnine. Ker pa bogata nevesta ne utegne sama priti, poslala je njo, naj ji da zlatar Sparovitz zlatnino za izbero. Sparovitz, kateri je zatožena od mladih nog poznal, da je jako

spretna v šivanji in vezenji, dal ji je za 316 gold. zlatnine, katero je Hinterschweiger takoj propodala in zastavila. Zatožena vse dejanje obstoji rekši: „Ich wollte mir meine Existenz verbessern!“ Ker so porotniki na stavljena jim uprašanja potrdilno odgovorili, obsodilo je sodišče zatoženo Marijo Hinterschweiger na šest let težke ječe. Na uprašanje predsednikovo, je li ima zatožena še kaj opomniti, odgovorila je Hinterschweiger kot izkušena kriminalistinja: „Bom že jutri povedala.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 30. avgusta. Danes zjutraj ob 7. uri došel semkaj cesar z mnogim spremstvom. Na kolodvoru pričakovala ga nadvojvodi Albrecht in Viljem, obdana od načelnikov vojaških, civilnih in duhovskih oblastev. Zraven tega neizmerna množica, ki je z „živio“ in „hoch“ pozdravila došlo Veličanstvo. Mestna godba pa je zasvirala cesarsko pesem. Mestni župan nagovoril vladarja, kateri je milostno odgovoril, da Ga veseli, če more prilikom manevrov ogledati si napredek Celjskega mesta. V tem, ko je Veličanstvo počastilo nekatere osebe, med njimi opata Ogradija z ogovori, razgovarjala sta se nadvojvodi z doktorjem Serncem, katerega je predstavljal namestnik Kubeck. Cesar se potem odpeljal med gromovitimi „živio“- in „hoch“-klici v Svoj Najvišji stan, v poslopje okr. glavarstva, bil dopoldne pri sv. maši v nemški cerkvi in vsprejemal potem deputacije: mestno duhovščino, dvorne dostojanstvenike iz Celja, načelnike oblastev, mestni zastop, okrajni zastop Celjski z načelnikom drom. Serncem, kateri je odgovarjal na milostna uprašanja glede okrajnih cest in naklade. Popoldne ob 2. uri si je cesar ogledal mestne zanimivosti, a ob 3. uri šel peš v mestni park, kjer je prisustoval petju in igri šolske mladine ter odlikoval šolskega voditelja z milostno pohvalo. Občinstvo je trumoma zdaj pa zdaj zaorilo „živio“ in „hoch“. Nepopisno naidušenje po vsem parku, v katerem se je Veličanstvo s spremstvom mudilo dolgo časa. Predno se je cesar vrnil iz parka preko kapucinskega mostu, vsprejel je milostivo pri tem mostu ovacijo Slovencev iz Celja in okolice. Povsod drugje bil oficijalni pozdrav Slovencev zabranjen, šele zadnjo uro in nekako izven programa so si Celjski Slovenci priborili z energičnim zahtevanjem v Gradci in posredovanjem namestnika Kubecka čast in veselje nastopiti na napominanem mestu. Pevci Celjske Čitalnice in slov. pevskega društva so v impozantnem zboru pričakali ob polu 5. uri Nj. Veličanstvo ter zapeli Mu krasno „Mojo Avstrijo“. Nedostojna množica je zadej hotela petje motiti s hoch-klici, tako da je moralo samo cesarjevo spremstvo na vse načine opominjati k miru. Po petji stopil cesar k Mihi Vošnjaku ter županu okolice Glinšeku in oba odlikoval z mnogimi uprašanji, tako tudi pevovodjo, nadučitelja Jurkoviča iz Šmarja, kateremu je milostno pohvalil krepke glasove in naročil Svojo najvišjo zahvalo za pevce. Gromoviti „Živio“ so ga potem peljajočega se odtod čez most v mesto spremljali. Slovenske množice, katerim je celo tu „arrangement“ hotel skazo delati, bili so nepopisno naidušeni po cesarski milosti Nj. Veličanstva, s katero so tu bile osrečene. Po dvornem dinér-j pri „Elefantu“ razsvetlilo se je v mahu celo Celjsko mesto z okolico vred. Razsvetljava bila nepričakovano lepa, na slavolokih in nekaterih poslopjih naravnost čarobna. Cesar se je vozil po vseh večjih ulicah in spremstvo za njim. Množice so bile povsod razgrnjene ter burno pozdravljale vladarja z „živio“, da si so se reditelji drznili nagovarjati za „hoch“ ali celo napadati Slovence. Tudi bakljada, ki se je naposled ustavila na cesarja Jožefa trgu pred stanom Nj. Veličanstva, posrečila se je izvrstno. Velikanska je bila tu zbrana in akklamujoča množica. Ko sta se zapeli dve nemški pesni, umaknil se je cesar z okna k počitku in razšlo se je tudi občinstvo ogledovat si razsvetljavo, v kateri bilo mnogo slovenskih napisov. Slovenci zbrali so se v gostilni „pri zelenem travniku“ in ostali mej sabo ob petji in govori dolgo časa. Mesto je zavito v najlepše ukrase, trobojnice prepovedane.

Celje 31. avgusta. Včerajšnji spreved cesarjev po mestu vršil se je mej nautušenimi ovacijami ogromne množice iz mesta in z dežele. Cesar bil dlje časa pri slavnosti v parku. Po dvornem obedu ob 6. uri začela razsvetljava mesta, pozneje baklada in serenada. Danes jutraj ob 6¹/₂ uri jutraj odjahal cesar na lice manevrov, kamor sta nadvojvoda Rainer in vojni minister že došla.

Dunaj 31. avgusta. Mejnarnadni žitni semenj otvorjen. Generalnega tajnika Lenikaufa izvešje o letošnji letini v Avstro-Ogerski ceni, da se bode na Ogerskem pridelalo: pšenice 100, rži 71, ječmena 116, ovsa 111, v Avstriji: pšenice 93, rži 83, ječmena 109, ovsa 108 odstotkov dobre letine. Skupni pridelek obeh državnih polovic ceni se na 51 milijonov kvintalov pšenice, 34 rži, 31 ječmena, 44 ovsa. Za izvoz bode ostalo 3¹/₂ do 4 milijone kvintalov pšenice, 3 do 3¹/₂ ječmena, 1¹/₂ do 3¹/₂ milijona kvintalov ovsa. Rži bi se le tedaj moglo kaj izvažati, ki bi se za domačo potrebo in za obrtne svrhe mogli uporabljati drugi pridelki in surrogati. Letošnji žitni semenj je številneje obiskan, 5000 udeležencev.

Razne vesti.

* (Eifflov stolp v Pragi.) Te dni odprla se je nova zgradba železnega razglednega stolpa na hribcu sv. Lorenca blizu Prage. Stolp je izdelan po vzgledu Pariškega Eifflovega stolpa in ima vrhna galerija impregantno višavo 60 metrov. S tega stolpa uživa se krasen razgled na stovežato zlato Prago in njeno prelepo okolico. Zgradbo dovršil je posebni konsorcij s pomočjo podpore, katero je dal mestni zastop. Škoda, da se delo ni dogotovilo že poprej.

* (Nova poraba fonografa.) V Ameriki rabijo fonograf za korektno naučenje tujih jezikov, gledé na izgovarjanje. V gotovo število cilindrov govori se konverzacijski kurs francoskega in nemškega jezika. Vsak stavek ima svojo številko in ima tiskan ključ za razrešitev. Tako se ob enem vadi uho in oko tujega jezika.

* (Edison vegeterijanec.) Slavni izumitelj postal je vegeterijanec in se zdržuje popolnoma uživanja mesa. Edison pravi, da vegeterijanske hrana nikakor ne oslabi telesa, nego da ima celo velik upliv na inteligenco.

* (Nesreče na železnici.) Nesreča na železnici ni konca in kraja. Na Bavarskem dogodila se je zopet jedna. Pri vasi Unterweissenbaum mej Bischofheimom in Neustadtom skočilo je več vagonov s tira. Dve osebi sta mrtvi, jedna pa ranjena. V severni Carolini v Ameriki je ponesrečil dve milji od Statesvillea železniški vlak na mostu, visokem 80 metrov. Mnogo ljudi je bilo ubitih. Dozdaj so našli že 36 mrličev.

* (Američanska biciklista) Stevens in Mithell došla sta v Sarajevo. Ker je dežela precej gorata, vozila sta le počasi. Po njih poročilo so ceste izvrstne, bolje nego na Štajerskem.

* (Visoka starost.) V Lomnici pri Jičinu na Češkem umrla je te dni zidarjeva udova Barbara Tehnik, ki je doživela jako redko, visoko starost 122 let.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—107)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. avg.	7. jutraj	738.1 mm.	13.5° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	25.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	737.0 mm.	19.2° C	sl. svz.	jasno	
30. avg.	7. jutraj	737.6 mm.	16.5° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.8 mm.	25.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.3 mm.	17.6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 19.3° in 19.7°, za 1.9° in 2.4° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8.94	Špeh poveljen, kgr.	64
Rež,	7.15	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4.03	Jajce, jedno :	2
Oves,	2.92	Mleko, liter	8
Ajda,	5.20	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5.04	Telečje	52
Koruz,	5.40	Svinjsko	60
Krompir,	2.50	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pisaneč.	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo.	1.78
Maslo,	82	Slama,	2.14
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6.80
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	4.20

Dunajska borza

dne 31. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.55	90.40
Srebrna renta	90.20	90.20
Zlata renta	110.75	110.50
5% marčna renta	102.10	102.05
Akcije narodne banke	1011	1012
Kreditne akcije	274	273.25
London	117.55	117.55
Napol.	9.35 1/2	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	57.80	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	102	65
Ogerska papirna renta 5%	100	30
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

V torek dne 1. septembra

se bode

otvorila znova

KAROLA KMEINIGER-ja
trgovina

ženskim konfekcijskim blagom

v Ljubljani

na Mestnem trgu št. 5

in sicer kot filijala Graške trgovine.

Velika zaloga

z gol novega

konfekcijskega blaga za dame

in otroke. (713—3)

Tuji:

30. avgusta.

Pri **Matiči**: Riedl, Morawetz z Dunaja. — Edelman iz Celovca. — Schreiner, Peez iz Pulja. — Gjuranovic iz Spleta. — Morowich z Reke. — Schlager, Berlitz z Gorenjskega. — Mandić iz Travnika. — Krepach iz Krapine.

Pri **Slonu**: Vafiadi, Ale-Tondi, Misstruzzi, Magnis Trani iz Trsta. — Urbančić Wild iz Grada. — Eissler z Dunaja. — Jahuz iz Zagreba. — Errath iz Mokronoga. — Dr. Ostertag iz Sežane. — Winter iz Pečuha. — Tranto iz Kamnika. — Dr. Rak s Ptuj.

— Mlezoch iz Prage. — Pri **avstrijskem cesarju**: Lepšina iz Brežice.

Pri **bavarskem dvoru**: Erker iz Srednje vasi.

Umrl so:

29. avgusta: Emil Stefan, uradnikov sin, 7¹/₂ let, Poljanska cesta št. 42, davica. — Herman Luckman, posestnikov sin, 6 mesecev, Franciškanske ulice št. 16, eclampsie. — Friderika Terglau, železniškega uradnika hči, 11 mesecev, Gospodske ulice št. 3, enteritis follicularis.

V deželni bolnici:

28. avgusta: Marija Krašovic, kajzarjeva žena, 35 let, tuberkuloza.

Štev. 6251.

Oklic

III. 1891/167.

prostovoljne javne dražbe zemljišča. Vsled privoljenja veleslavnega c. kr. okrožnega sodišča v Rudolfovem se na prošnjo c. kr. okrajnega sodišča v Velikih Laščah z dne 24. avgusta 1891, štev. 4205, prostovoljna javna dražba zemljišč ml. Matija Kočevar-jevih otrok iz Podturjaka, zastopanih po materi kot varhinji Ani Kočevar in sovarhu Matiji Kočevar iz Velikih Lašč, vlož. štev. 11, 12 in 13 davč. obč. sv. Duh v Škrabčah, ležečih (občina Nova vas-Bloke) po posameznih parcelah ali tudi skupno, določi na

16. in 17. septembra 1891

na lici posameznih delov zemljišča v Škrabčah, vsak dan počenski od 9. uri dopoldne.

Parcele gruntne in stavbene se bodo izklicale po cenah inventarnega zapisnika de pr. 12. maja 1887, štev. 3679, in se le opomni, da znaša vrednost vseh treh zemljišč vkup 5740 gld.

Upnikom, na teh posestvih zavarovanim, ostane prihranjena njih zastavna pravica ne gledé na prodajno ceno.

Vsak kupec ima takoj plačati 10% kupnine kot varščino in položiti 5% skupila za pokritje dražbenih stroškov v roke sodnega poverjenika. (717—1)

Sicer se pa zamorejo vpogledati natančni dražbeni uveti, zemljeknjižni izveček in posestni list v navadnih urah pri tem sodišču.

C. kr. okr. sodišče Lož, dne 27. avgusta 1891.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Pisarja

(721—1)

z lepo pisavo, slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru zmožnega, vsprejme takoj Oton Ploj, c. kr. notar v Gorenji Radgoni.

Odvetniška pisarna
dr. Karol-a Ahazhizh-a

je od 25. avgusta t. l. v (720—1)

Franciškanski ulici št. 8.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisarni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pisarni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrirane dopisnice, humoristične karte za turiste, pisarni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi polji, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki. (456—14)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nesnatne luske od polti, ki postane valed tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kžave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (119—13)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkócsy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.